

sættelsse den 26. Marti og er hindess Begræffuelse i Jerslef Kierche.

Anno 1700 d. 14. Martj effter ny Stil da døde min sl. Søster welb. Jomfru *Bente Mylheim* paa Vester Mellerup, og staa hindess Hensættelse der sammestedt d. 2. Aprili.

Anno 1699 d. 4. Augusti Klochen 8 om Afften døde min sl. Morbroder *Johan Vrne*¹⁾ til Nibstrup og Tidmandssholem — —, og Anno 1681 Philip Jacobi flytted hand hid, og nesten i 5 Aar di sidste hafuede hand aldrig en Helbred Stund. Og stod hans Begræffelse her paa Tidmandzholem d. — Agusti i mange Got Folchess Nerverelse, som den Tid var her, og blef hanss sl. Lig ned sat i Jerss Kirche.

4. Henrik Ungers Optegnelser.

Ao 1702 d. 4. Januari om Natten Klochen 10 blef min kieriste *Margrette Mylheim* af Gud forløst og velsignet med en vng Datter, blef kaldet *Thalle Dorete Vnger*.

Ao 1702 imellem den 9: og 10: de Januarj bortkaldede Gud allermegtigste min hierte aller kieriste Frue *Margrete Mylheim* fra denne Verdens Uroe og Møye.

Hvem var Hans Jonassøn Mangors Hustru?

Af Chr. M. Munthe.

Hans Jonassøn Mangor (f. 1655, † 1734), som var Godseier og boede paa Gaarden Fos i Sogndal i Sogn, er som Præstesøn¹⁾

¹⁾ D. A. A. XXI, 473.

²⁾ Hans Fader Jonas Elovius (latiniseret for Jon Ellefssøn), Sognepræst til Manger, var (som af Hr. Ingeniør Ch. Delgobe i Lampes „Bergens Stifts Biskoper og Præster“, Rettelser og Tillæg II S. 335 antaget) fra Gaarden Slagstad paa Bjarkø i Senjen (Tromsø Amt) og Søn af Ellef Jonssøn paa Slagstad, der bl. a. nævnes paa et Skattemandtal fra 1611. Slagstad omtales gjentagende Gange i Diplomatariet (første Gang 1370, D. N. VI S. 320). At man allerede i 1521 finder en „Tordt Ellefsen paa Slagstad“ synes at tyde paa, at den heromhandlede Slægt er gammel der paa Stedet.

Fra Hr. Jonas Elovius' ældste Søn, Raadmand og Stadskonduktør Elovius Mangor (g. m. Johanne Heerfordt, se: Lengnicks Stamtavle Heerfordt) nedstammer den endnu levende norsk-danske Slægt Mangor.

fra Manger i Bergens Stift omtalt i Lampe's „Bergens Stifts Biskoper og Præster“ I S. 354, og som Svigerfader af Oberst-lieutenant Hartvig Kaas til Kjørnæs er han ogsaa nævnt i Stam-tavlen over Familien Kaas i Personalhist. Tidskr. I R. 5 B. S. 265. Hvem hans Hustru var, findes imidlertid, saavidt vides, intet Steds nogen Oplysning om. Dette er saa meget merkeligere, som hun — hvad nedenfor skal paavises — saavel paa fædrene som mødrene Side nedstammede fra velkjendte Slægter i Bergens Stift, ligesom det ogsaa var gjennem hende, at Hans Jonassøn Mangor fik alt sit betydelige Jordegods. Da hun desuden har en talrig Efterslægt — hendes Datter Marie er saaledes Stam-moder for hele den norske Gren af Familien Kaas (Munthe-Kaas) — har man troet, det maaske kunde have sin Interesse at faa ovennævnte Spørgsmaal besvaret i Personalhistorisk Tidskrift.

Skifteprotokollerne for Indre Sogn begynder for sent (først 1751), til at man kan vente at finde noget i dem angaaende denne Sag, og heller ikke i de Uddrag af andre Retsprotokoller fra Sogn, der er gjorte af Historikeren, Capitaine Gerhard Munthe til Krogen (Manuskript i Rigsarkivet), har man fundet nogen Oplysning om, hvem Hans Jonassøn Mangors Hustru var. I Sogndals Ministerialbog findes hun vistnok nævnt ved sin Død, men anføres der ikke som Hans Jonassøn Mangor's Hustru. Man er saaledes henvist til at løse Spørgsmaalet indirekte.

I 1751 fik „Ludvig Christopherssøn Munthe, Student, og Christina Hartvigsdatter Kaas af Sogndal“ kgl. Ægteskabsbevilgning som „beslægtede i 3die Led“, og lignende Bevilgning tilstodes i 1761 af samme Grund „Gerhard Munthe, Lieutenant, og Giertrud Marie Kaas af Bergen“¹⁾. Dette Slægtskabsforhold kan — efter det Kjendskab, man har til vedkommende Personers Forfædre — alene forklares gennem Christine og Giertrud Marie Kaas' Mormoder, Hans Jonassøn Mangor's Hustru, saaledes at hun maa have været en Datter af en af følgende 4: Foged i Sogn Christopher Gierthssøn Morgenstjerne til Flahammer, Sognepræst til Vik (i Sogn) Mag. Iver Erikssøn Leganger, Raadmand

¹⁾Confr. Bennemann: „Vestlandske Personalia fra det 18. Aarh.“ (Bergen 1897) S. 76 og 80.

i Bergen Hans Jenssøn Ørbech eller Sognepræst til Sogndal Peder Olssøn Hanning. Ved at undersøge disses Børn synes man da at maatte blive staaende ved, at hun har været en Datter af Sidstnævnte, Hr. Peder Hanning til Sogndal, blandt hvis Børn man (i Lampe's „Bergens Stifts Biskoper og Præster“ II S. 45) finder anført en Christine (f. 1651, † 1732), „gift med hvem vides ei“. At vi her staar overfor Hans Jonassøn Mangor's hidtil ukjendte Hustru bekræftes ogsaa paa anden Maade.

Det er for det første sikkert, at hun har hedt Christine (eller Kirsten); thi i Indre-Sogns Fogedregnskaber for 1710 findes en egenhændig Opgave fra hende, hvor hun underskriver sig „udi min Kiærestes Frærværelse, Kiersten Hans Jonassens“. Begge hendes Døttre kalder ogsaa deres ældste Datter Christine, uden Tvil efter Moderen. At Hans Jonassøns Svigerfader har hedt Peder, synes ogsaa at maatte ansees for høist sandsynlig, idet han (Hans Jonassøn) kalder sin — saavidt vides eneste — Søn med dette Navn¹⁾.

Af et Skjøde, udstedt i 1730 af Hans Jonassøn Mangor „med sin Hustrus Samtykke“, sees det, at begge Ægtefællerne altsaa dengang levede; men allerede i 1735 er de begge døde; thi da skifter Børnene efter dem. I Sogndals Ministerialbog anført under Døde: 1732 ¹⁸/₁₂ (begr. ved Stedje Kirke) „Sl. Mad. Kirsten Pedersdatter Hanning 81 A.“, og 1734 ¹⁸/₂ (ligeledes begr. ved Stedje Kirke) „Sl. Sr. Hans Joensøn Mangor 78 A. 5 M. 14 D.“ Som man ser, passer altsaa Tiden!

Det mest afgjørende Bevis for Rigtigheden af, hvad ovenfor er antaget, faar man dog ved Undersøgelsen af, hvorfra Hans Jonassøn Mangor har faaet sit betydelige Jordegods. I Skiftet mellem hans Børn — Døttrene Christine Mangor „Sal. Johan Peter Fürstenbergs Efterleverske“ og Maria Mangor, „havende til ægte Capitaine Lieutenant Hartvig Kaas“ — hvor disse i 1735 efter sine „salig Forældres Afgang“ deler det efter dem arvede Jordegods imellem sig, sees, at Hans Jonassøn har eiet Gaardene Kiørnæs, Fos og Barsnæs samt Barsnæs Sag. Da alle

¹⁾ Peder Hanssøn Mangor (f. 1692, † 1731), Student.

disse Eiendomme tidligere havde tilhørt Hr. Peder Hanning og efter ham hans Enke, kan man vel heraf med Vished slutte, at Hans Jonassøn har arvet dem med sin Hustru, og at denne har været Hr. Peders Datter.

Det maa altsaa ansees som fastslaaet, at Hans Jonassøn Mangor har været gift med Christine Pedersdatter Hanning (f. 1651, † 1732), Datter af Sognepræst til Sogndal Peder Olssøn Hanning og dennes 2den Hustru Christine Søfrensdatter Heiberg.

En engelsk-amerikansk Gren af Slægten Grubbe (?).

Af P. S. Vig.

I de danske Kilder, som stå til min Rådighed, oplyses, at Slægten Grubbe uddøde i 1721. Der tilføjes, at en tysk Familie gjør Påstand på at nedstamme fra nævnte Slægt. Nedenstående vil vise, at det er ikke blot i Tyskland, at en sådan Påstand gjøres, men tillige både i England og Amerika. Om disse sidste så have anden Hjemmel for deres Påstand end en vis Navnelighed, ser jeg mig ikke i Stand til at afgjøre. Kilden, hvorfra nedenstående Oplysninger ere øste, er et Værk i to store Kvartbind med Tittel „America's Successful Men of Affairs, An Encyclopedia of Contemporaneous Biography“ — edited by Henry Hall, New York 1896.

I 2det Bind Side 356—59 findes en Biografi af General Edward Burd Grubb, hvorfra følgende er taget, der vistnok hviler på personlige Oplysninger af vedkommende.

Slægtens oprindelige Navn er Grubbe, og den er af dansk Oprindelse. Den er fremtrædende både i England og Irland og består af 3 Grene, hvorfra den ene findes i Wiltshire, den anden i Suffolk, den tredie i Irland. *Wiltshire-Grenen* repræsenteres af Viceadmiral, Sir Walter J. Hunt Grubbe og hans Fætter, Capitain Henry G. Hunt Grubbe til Eastwell House, Polterne, Devizes. *Suffolk-Grenen* repræsenteres af John Eustace Grubbe